

TA DOKUMENT PREDSTAVLJA IZBOR ODZIVOV JAVNOSTI, KI NASLAVLJAJO VARUHINGO PRAVIC GLEDALCEV IN POSLUŠALCEV, IN JE NAMENJEN ZGOLJ ZA INTERNO RABO, ZA OBVEŠČANJE UREDNIKOV OZIROMA UREDNIŠTEV RTV SLOVENIJE. NJEGOVE VSEBINE ALI DELOV VSEBIN NI DOVOLJENO UPORABLJATI V NOBENEM DRUGEM KONTEKSTU.

PREDSTAVITEV ODZIVOV OBČINSTVA avgust 2010

V mesecu avgustu 2010 sem prejela 18 pritožb, od tega 15 preko elektronske pošte, 2 pritožbi preko telefona in 1 pritožbo preko navadne pošte.

Največ pritožb se je nanašalo na **pretirano ponavljanje oddaj**, kar v času poletnih počitnic, ko redni program ni predvajan, gledalci in gledalke še toliko bolj občutijo kot negativen aspekt nacionalnega televizijskega programa. Pripombe se ne vrstijo le zaradi samega dejstva ponovitev, ampak tudi zaradi **ne dovolj pisanega in kakovostnega izbora oddaj**, ki so na sporedu ponavljane. Slab vtis na gledalcih in gledalkah pusti tudi **prekratko nejasno označevanje ponavljanjih oddaj**, zaradi česar občinstvo dobi še občutek, da jih želi TV Slovenija pretentati. Največ nezadovoljstva pa seveda sproža slab vtis, v kolikor pritožbe niso upoštevane in se nič opazno ne spremeni. Neodzivnost s strani javne televizije javnost dojema poniževalno na osebni ravni, **saj javni radio in televizija brez občinstva in njihovega prispevka ne more obstati**.

Bolj obsežno obrazložena kritika je naslovila prispevek oziroma recenzijo gledališke predstave - objavljene na MMC portalu. Tematike, povezane z verskim ali političnim prepričanjem, so še vedno najbolj občutljive in hitro sprožajo konfliktno nastrojenost, zato je toliko bolj pomembna posebna pozornost v novinarskem slogu in nepristranskem izražanju. Dve pritožbi zaradi dvomov v ustrezno politično distanco pri novinarskem pristopu sta se spet dotaknili oddaje Odmevov.

TELEVIZIJA SLOVENIJA

Zatemnitev ekrana

1. Gledalec D.R.:

»...Zanima me zakaj nisem mogel gledati svetovnega prvenstva v nogometu preko HTV2? Kdo in zakaj je zatemnil ekran? ...«

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

To vam bo obrazložil vaš kabelski operater.

Ponovitve oddaj

1. »Ali moramo res gledati na RTV SLO same ponovitve ali res niste sposobni pokazati vsaj malo inovativnosti, da bomo vsaj vedeli, zakaj moramo plačevati RTV prispevek.«

2. Gledalec V.F.:

»Ne morem verjeti napovedi, da RTV v četrtek že **najmanj tretjič predvaja oddajo "Otroci s Petrička"**. Prosim, da mi kot "odjemalcu električne energije" sporočite, če je moja ugotovitev točna in mi objasnite, če je tak način "mučenja" nas gledalcev v nasprotju s kršenjem človekovih pravic.«

3. Gledalka L.K.:

»Redno spremljam Poročila, Odmeve (zlasti, ko jih vodi g. Bobovnik) in še posebno dokumentarce in dobre filme... Pogrešam ponovitve Ane Karenine, V Vrtincu, Mlin na Flossi,.. zelo ste nas razveselili z nadaljevanko Anne z zelene domačije ...

Preglasna glasbena podlaga

1. ... Zelo problematični pa so vsi slovenski dokumentarci. Spremljajoča glasba je tako agresivna , da ni mogoče slediti tekstem. (Čez planke in Mojca Mavec, prekrasni filmi o gorah...)«

Označevanje ponovitev oddaj

1. Gledalec M. Ž.:

»Prosim vas, da še enkrat posredujete glede **znaka »Z« za ponovitev oddaj na TVSLO** v celotni dolžini ,...ne pa skoraj nevidnega samo 20 sek. znakca na začetku.«

Nespoštovanje kvot neodvisne domače in EU produkcije in

Prekomernost oglaševanja

1. »Končno je uspelo, da je Inšpektorat za medije simbolično kaznoval Zavod in direktorja Guzeja zaradi **nespoštovanja kvot neodvisne domače in EU produkcije ter prekomernega oglaševanja za leto 2008.**

APEK in Inšpektorat sta s tem potrdila domnevo o nezakonitem poslovanju Vodstva RTV, kar naj bi bil po našem mnenju zadosti težak dokaz za krivdno razrešitev odgovornih.

Opozarjamo še na to, da je metodologija določanja kvot neodvisne produkcije kljub našemu vztrajnemu prizadevanju še vedno skrita in nedostopna strokovni javnosti in posledično brez pravega nadzora. Dokler ne bo jasnega dogovora o kvotah, kaj sodi vanje in kako se interpretirajo zakonske določbe bo za nas tako kot PPN 2006,2007,2008,2009,2010 - tudi PPN 2011 nezakonit!

V Poslovno Produkcijskem Načrtu (PPN 2011), ki je temeljni akt operativnega funkcioniranja RTVSLO mora biti po Zakonu o Medijih narejenega 25 % lastnega programa, od tega mora biti četrtnina (6.25%) narejenega s strani slovenske neodvisne produkcije. Najmanj 10 % programa pa mora biti neodvisne EU produkcije! To se mora odražati tudi v finančnem prikazu PPN 2011!«

2. Gledalka L.K.:

»O reklamah je škoda izgubljati besed. Ko bi moral teči že napovedani program, vrtijo že tisočkrat prikazane reklame...«

Zamujanje oddaj – Odmevi

1. Gledalec J.K.:

»Prosim vas, v imenu gledalcev, ki dnevno zgubljam živce ob čakanju Odmevov. Konkretno danes, 20.08.2010 so bili Odmevi večkrat napovedani ob 22,00. Dejansko so bile od 21, 54 do 22,10 reklame in razni napovedniki.

Ogledal sem si tudi spored v dnevem časopisju, Odmevi so napovedani ob 22,00.

Zakaj nas podcenjujete?»

Digitalni signal

1. Gledalec T.K.

»Zanima me zakaj v Kostelski dolini ob vsakem večjem grmenju ostanemo brez programa? Naročnine zato nimamo nič zmanjšane. Branje teleteksta pa je posebna loterija, enkrat dela, enkrat ne.

Smo na meji s Hrvaško, oni imajo že digitalno oddajanje . Kupili smo neko škatlico MP4 (ne vem če sem prav napisala), da bomo lahko gledali digitalno ampak je tako slab signal, da se med oddajo kar izgubi. Ali vam je morda znano kdaj bo kaj bolje?»

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

Digitalni signal v dolini Kolpe bo RTVSLO zagotovil v začetku prihodnjega leta. Do takrat pa boste sprejemali programe TV SLO na dosedanji analogni način.

2. Gledalec T. C.:

iz Podbrda se je pritožil, ker kljub temu, da imajo predvajanik, digitalni sistem ne deluje in ni signala.

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

Podbrdo ima digitalni signal že kar nekaj časa, zato se morate obrniti po pomoč k instalaterju antenskih naprav.

Spremljanje programa preko T2

1. Gledalka S. B.:

... je ogorčena, ker preko T2 ne more spremljati športnih dogodkov in sprašuje, zakaj?

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

Katere programe lahko spremljate preko T2, ne določa RTVSLO, ampak morate za pojasnilo in pomoč vprašati vašega kableskega operaterja.

INFORMATIVNI PROGRAM

ODMEVI

Neustreznost omenjanja politične pripadnosti

1. Gledalec S.P.:

»V današnjem tv dnevniku (3.8.2010) je g. Rosvita Pesek v napovedi za oddajo Odmevi rekla, da bo govor tudi o Muri in omenila nekega gospoda, ki je uspel v Muri ter vrnila pri tem stavek - sicer član stranke SDS. Mislim, da je to neprofesionalno in navijaško. Pri tem se mi sploh ne zdi pomembno, katero stranko je omenila. Neprofesionalno pa je zato, ker se s tako informacijo gledalcu vsiljuje mnenje, da je v gospodarstvu pomembna politična opredelitev namesto strokovne. Za gledalca bi naj bila pomembna informacija o gospodarski strokovnosti in uspešnosti tega gospoda.

Enako se je zgodilo pred dnevi, žal se datuma ne spomnim, ko je bilo rečeno, da je novi član uprave Luke Koper postal ta in ta, sicer član SD. Torej enaka nestrokovnost.«

Politična pristranskost

1. Gledalec V.M.:

»Spoštovani,
pritožujem se zoper vodenje oddaje Odmevi, z dne 30. 08. 2010.

Ogorčen sem nad obnašanjem voditelja, natančneje nad vodenjem soočenja dveh kandidatov za župana občine Ljubljana (Zofije Mazej Kukovič in Zorana Jankoviča). Razgovor je namreč vodil v prid sedanjega župana, kar je bilo očitno, še posebno proti koncu soočenja. Sedanjemu županu je dopuščal več časa za odgovor, kandidatki pa grobo posegal v besedo.

Takšno ravnanje je nedopustno! Zahtevam javno opravičilo!

Voditelj oddaje Odmevi Tomaž Bratož:

Pozdravljena!

Obema kandidatoma sem namenil enako število vprašanj, vendar pa je imel g. Jankovič bistveno več replik na izjave sogovornice kot pa obratno. Skratka, večkrat je reagiral "nazaj" kot ga. Mazej Kukovič. Povrh to ni predvolilna oddaja, kjer bi po pravilih hiše in volilnih kampanj merili čas in tako uravnotežili sicer različno "težke" kandidate.

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev :

Sama sem si te Odmeve ogledala. Res je imel Jankovič več besede, je pa tudi dejstvo, da ga. Mazej ni imela kaj dosti za povedati in z replikami opazno ni dobro izkoristila priložnosti, ki ji je bila s strani voditelja g. Bratoža preko vprašanj namenjena.

KULTURNO UMETNIŠKI PROGRAM

Neustrezno obnašanje snemalcev

1. Gledalka A. F.:

»...V soboto, 31. julija 2010, je RTV Slovenija snemala jazz koncert švedskega trobentača s skupino v Mestnem muzeju v Ljubljani.

Pred muzejem sta bila tako televizijski kot radijski kombi.

Gre za to, da sta kamerman, ki je snemal s t.i. "roko", in mlajši gospod s slušalkami na glavi klepetala. Klepetala sta dosti, naglas in med koncertom.

Vsi tam naj bi prišli poslušat tiste na odru in ne drugega čebljanja. Lepo bi bilo, da se vsi obnašamo dogodku primerno...«

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

Z vodjem kamermanov sva se pomenila o neljubem dogodku, on pa s svojimi sodelavci.

Po pogovoru z zaposlenima je ugotovil, je šlo dejansko za nujno delovno komunikacijo med operaterjema. Vmes so bili tudi fizični premiki, ki so poslušalce upravičeno zmotili. Pogosto zaradi slušalk na glavi kamermani nimajo pravega občutka, kako glasno govorijo, dinamika glasbe pa to še otežuje (tiho, glasno). Zagotovo pa je njihovo delo otežilo tudi vam pozorno spremljanje koncerta. Verjamem, da vas je pogovor motil, zato se vam v imenu skupine tudi jaz iskreno opravičujem.

Morda bi se dalo opraviti delo z manj šuma in motenj, zato je vaša pritožba vsekakor dobrodošla in dobro opozorilo za vnaprej.

ŠPORTNI PROGRAM

Prenosi tekem

1. Gledalec M.F.:

»S kakšno pravico lahko RTV Slovenija negira pomembnost in interes več deset tisoč svojih gledalcev in se ne potruzi urediti prenosa tekme v kvalifikacijah za Ligo Europa

med Mariborom in Hibernian FC? Ni mi jasno, da tu ne najde tudi svojega poslovnega interesa. Mislim, da ne bi bilo težko z reklamami zagotoviti sredstev za prenos, saj je interes gledalcev zelo velik.«

Urednik Športnega programa Mile Jovanovič :

Kot smo večkrat poročali (tudi v izjavah za javnost) nobena od Škotskih TV postaj ni imela zanimanja za produkcijo in predvajanje tekme Hibernian – Maribor. Za potrebe svojih naročnikov (pay per view) na spletni strani kluba je slednji organiziral predvajanje z eno kamero. Taka produkcija za predvajanje na TV tehnično ni zadovoljiva.

TV Slovenija je skušala zagotoviti tudi produkcijo prenosa zgolj za potrebe Slovenije, vendar je bila cena za to izjemno visoka. Cena (za prenos z minimalnimi kapacitetami) je bila 25.000 EUR + DDV. K temu bi morali prišteti še stroške za TV pravice in stroške satelitskega prenosa.

Glede na primerljive zneske produkcije in pravic v podobnih primerih je bil ta znesek izrazito previsok in v vsakem primeru neracionalen.

PARLAMENTARNI PROGRAM

1. Gledalka N.A.:

»... Danes sem slučajno na 3. programu videla anketo... Vprašanje je bilo: Ali vas moti, da bodo Stožice morda dograjene z libijskim denarjem? Ali vas je strah, da bi bile Stožice dograjene z arabskim denarjem?

Ali se vam zdi v redu, da bi denar dala muslimanska država... Ali se vam zdi prav, da je pri teh dogovorih posredoval predsednik vlade? Moj bog, take nestrpnosti celo na naši TV že dolgo nisem slišalain hujskanje proti Muslimanom....!!«

Urednica parlamentarnega programa Ljerka Bizilj:

Pozdravljena!

To so vprašanja na anketo, v anketah se odzivamo na dnevno dogajanje. Zadnje vprašanje je v bistvu odziv na odgovor. V vprašanjih ne zaznam kakšne nestrpnosti, le novinarsko radovednost.

»Podjetje iz Libije se zanima za investiranje v center v Stožicah? Podpirate tak način dokončanja tega projekta?

Kako pa komentirate dejstvo, da se je z libijsko delegacijo o možnosti naložbe v Stožice sestal sam predsednik vlade? (poleg župana) Gre nenazadnje za zasebni projekt?

Imate kaj proti temu, da se kapital iz muslimanskih državah vlaga v Slovenijo?

Bi se strinjali s tem, da recimo arabski bogataši kupujejo deleže v naših podjetjih?

Se pravi je bolje, da so podjetja v lasti slovenskega kapitala kot pa, da tujci prinesejo nova delovna mesta?«

MMC

Prispevek – V čem je smisel gledališke učne ure o muezinih

1. Bralka N.K.:

»...na vas se obračam v zvezi s kritiko avtorice Polone Balantič z naslovom: V čem je smisel gledališke učne ure o muezinih, objavljene 24. avgusta ob 16:32 na multimedijem portalu RTVSLO...

Ne nameravamo polemizirati z gospo Balantič, četudi je iz njenega članka razvidno precej šibko poznavanje gledališča, ko se na primer tako čudi, da v njem ljudje govorijo lastne zgodbe («...oziroma inscenirajo same sebe...«). Ravno zgodbe so bistvo gledališča, pa naj bodo osebne, resnične ali fiktivne. Stefan Kaegi, režiser predstave Radio Muezzin, ki je tako razjezil gospo Balantič, je trenutno eden najprodnnejših evropskih režiserjev mlajše generacije, ki se ukvarja z družbenimi, socialnimi ter globalnimi temami - od indijskih žensk v klicnih centrih za Zahodne korporacije, bolgarskih voznikov tovornjakov, argentinskih policistov, otrok večnih popotnikov, ki preživijo večino časa na letališčih ... Njegov pristop je v študijskem procesu dokumentaren, raziskovalen, v uprizoritvah pa uporablja vse sodobne gledališke tehnike. Vedno govori o zgodbah posameznikov, riše njihova pričevanja z izjemno subtilnostjo, a nikdar nikogar ne ocenjuje in še manj obsoja, prav tako pa prostor interpretacije ponuja odprt in se ne opredeljuje, kaj šele posreduje svoja prepričanja. Njegove predstave gostujejo na velikih odrih sveta in festivalih kot so Festival d'Avignon, Theater der Welt, KunstenfestivaldesArts, do manjših festivalov kot so Mladi levi. Predstava Radio Muezzin govori o neki starodavni kulturi in tradiciji, ki izginja, Kaegi gledalcu omogoči, da h globalni temi pristopi skozi osebne zgodbe, odpre nov pogled. Obžalujemo, da gospa Balantič iz predstave tega ni razbrala, zdi se, da je njen pogled zastrt z že »a priori« mnenjem, o čem bi predstava morala govoriti, oziroma kakšen pristop bi morala imeti.

Predvsem pa gospa Balantič bolj kot o predstavi govori o islamu, iz njenega teksta veje nestrpnost in sovražni govor, za islam namreč trdi, da je kriv za toliko gorja na svetu. Navajam: »...vsebina islama namreč ostaja ista in ne moremo si zatiskati oči, da je ta vsebina tista, ki stoji za mnogo gorja v svetu...«

Prosim vas, da članek preberete, zelo bi bili veseli, da ga umaknete s spleta, saj se nam zdi, da za javno ustanovo kot je TVS, tovrsten sovražni nagovor ni primeren...«

Urednik MMC Uroš Urbanija:

V zvezi z omenjenim člankom lahko pojasnim naslednje. Gre za gledališko kritiko, ki odraža individualno oceno nekega dela, v kar kot odgovorni urednik ne smem in ne morem posegati. Ker nisem specialist za gledališke kritike, sem se o vsem posvetoval tudi z urednico kulture. Na koncu sva prišla do skupne ugotovitve, da je omenjeni članek narejen s profesionalnimi standardi. Podoben je številnim drugim kritikam, vsekakor oster, kar je tudi bistvo kritike, ne morem pa se strinjati z oceno ge. Koprivšek, da je članek žaljiv ali da bi celo lahko govorili o sovražnem govoru.

Absolutno se držimo tudi načela, da novic za nazaj ne popravljamo ali brišemo.

Lep pozdrav.

Varuhinja pravic gledalcev in poslušalcev:

Vsak članek, ne le gledališka recenzija, odraža individualno oceno ali presojo o nečem, čeprav se izvodi za izražanje individualne presoje lahko razlikujejo. Celotno citiranje ali mnenjsko kopiranje drugih je v izboru vsebin s strani avtorja individualna odločitev, ki odraža predvsem individualen pogled. O kvaliteti prispevkov pa je moč presojati z več aspektov, tudi in predvsem na podlagi zaznavane objektivnosti v nasprotju z osebno, čustveno motivirano pristranskostjo ali širšo razgledanostjo na področju, ki ga pisec obravnava, v nasprotju z ozkoglednostjo. Individualna ali neindividualna ocena česar koli pravzaprav ni dober izgovor, saj vsak novinar sprejema odgovornost za vsebino, pod kakršno se podpiše.

Novinarka Polona Balantič je v omenjenem prispevku problematizirala predvsem smiselnost gledališkega pristopa avtorja Stefana Kaegija oziroma dotične predstave in izpostavila kritiko do, po njenem mnenju, pomanjkanja dokumentaristične in raziskovalne težnje. Poslanstvo presojanja o umetniških delih je, da se sprašuje tudi o smiselnosti določenega dela ali pristopa. Sodba, da je novinarka trdila, kako v tem primeru sploh ne gre za gledališče, je pretirana, za bistvo stvari tudi nepomembna. Bistveno je, da novinarka predstavi ni naklonjena, kar lahko moti kakšnega gledalca ali gledalko, ki meni obratno. Relevantno vprašanje je lahko kvečjemu, zakaj kdo razmišlja tako in ne drugače. Polona Balantič je dovolj nazorno pojasnila razloge za svojo nenaklonjeno kritiko in seveda ima na njeno mnenje lahko vsak pripombe in protiargumente, kar pa še ne pomeni razloga za obtožbe o sovražnem govoru. Recenzija brez ovinkov precej natančno pojasni vzroke in prioritete pri obravnavi predstave, tako da se bralec na podlagi izpovedanega lahko sam odloči, ali podane informacije v recenziji tudi njemu pomenijo prioriteto za presojo o kakovosti predstave ali ne!

Novinarka se očitno dobro zaveda zvonečega renomeja Stefana Kaegija, saj je v okviru članka pod fotografijo tudi z referencami predstavljen. Režiserji in dramatik, umetniki nasploh, slovijo, so cenjeni ali grajeni iz različnih ključnih razlogov v določenem času in v določenem prostoru, zato je spet lahko relevantno le vprašanje, zakaj je temu tako ali drugače. Zveneča

referenca še ne diktira vsem piscem recenzij, da bi jih morali hvaliti, prav tako obratno opljuvanost določenih avtorjev v določenem času in prostoru še ne pomeni, da nihče ne bi smel v njihovih delih zaznat dragocenosti. Polona Balantič je pojasnila, da v predstavi očitno ni zaznala odpiranja kakšnega novega ali zanimivega pogleda, ampak ravno obratno. Da je pogrešala poseg režiserja, ki bi odstrl kakšen zanimiv, polemičen, raziskovalen vidik problematike, ki jo izpostavlja. Samo predstavljanje zgodb in osebnih vidikov akterjev na odru se ji očitno ni zdelo dovolj zgovorno ali pa morda preveč v nezanimivem smislu. V kritiki bralke N. K. žal ni zaznati, katere nove poglede je v predstavi odkrila sama. Obe imata osebno pravico do svojega mišljenja, tudi do presojanja o kakovosti del drugih - novinarka o predstavi, bralka pa o recenziji Polone Balantič. Problematičen bi bil lahko predvsem sovražni govor, v kolikor bi v recenziji obstajal.

Avtorica recenzije pred delom stavka » ... vsebina islama namreč ostaja ista in ne moremo si zatiskati oči, da je ta vsebina tista, ki stoji za mnogo gorja v svetu...« tudi zapiše: »Nikakor mi ne gre za poskus razkrinkanja avtoritarnih impulzov v islamu ali za blatenje islama kot nečesa s hujšimi učinki, kot jih imajo druge vere. Ne nameravam zanikati avtoritarne dikcije drugih teologij. Vendar pa danes o njih ne govorimo. Tako je pač 'zapovedal' Kaegi. ...« Polona Balantič torej izraža predvsem nenaklonjenost načinu avtorskega pristopa, ki o izpovedovanem na odru (bojda) ne presoja, se (bojda) distancira od izpovedanega, kar pa bralka N. K. v svoji pritožbi pojasnjuje kot izjemno subtilnost do osebnih zgodb, pri čemer avtor nikogar ne ocenjuje in mu ne sodi. Dva povsem nasprotna dojetanja enake poante. Kateri je bolj ali manj pravi, je stvar polemike in nikakor enoznačne sodbe eni ali drugi precej skrajno nenaklonjeni in na drugi strani naklonjeni sodbi! Kar je zagotovo sporno v prispevku, je brez dvoma stavek, kjer avtorica Polona Balantič trdi, da je vsebina islamske religije tista, ki stoji za mnogo gorja na svetu. Sporno je zaradi nadpovprečne občutljivosti same tematike, pri čemer je takšna trditev informativno in z vidika argumentov skrajno skopa in popreproščena. Torej vsebinsko nekvalitetna. Že sam aspekt različnih interpretacij vsebin ter posledično različnih vplivov na različne posameznike je tako pomemben, da ga ne moremo z levo roko odpraviti tako simplificirano. Lahko bi rekli, da tisto, kar avtorica najbolj očita avtorju predstave – pomanjkanje raziskovalnega in dokumentarnega posega, ki se prelevi v propagando določene mentalitete – za konec v zadnjem stavku ravno s to trditvijo brez argumentov »zakrivi« tudi sama.

Vendar se je lahko strinjati z urednikom, da ne gre za sovražni govor, ampak za oster kritičen prispevek, pri čemer bi osebno dodala še – nekakovostno v epilogu izpeljan kritičen prispevek. V juniju se je pojavila kritika nekaterih bralcev na prav tako oster in kritičen prispevek druge novinarke MMC-ja, ki je prizadel čustva katoliško verujočih, čeprav v prispevku sovražnega govora prav tako ni bilo zaznati, a ostrino in kritičnost vsekakor, mestoma nekakovostno, pristransko in preveč čustveno izpeljavo prav tako. Dobrodošlo je, da uredništva razumejo razliko med izražanjem mnenja, čeprav ostrega in kritičnega, ter med sovražnim govorom, ki zgolj hujska in poziva k nestrpnosti, a še bolj dobrodošlo je, da čim

bolj nepristransko obravnava vse v poanti enake primere enako in najbolj dobrodošlo od vsega, da uredništva predvsem zvišujejo nivo kakovosti ostrih ali pa subtilnih prispevkov.